COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 17.7.2020
COM(2020) 323 final

2020/0145 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

privind plățile transfrontaliere în Uniune (text codificat)

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. În contextul unei Europe a cetăţenilor, Comisia acordă o mare importanţă simplificării şi clarităţii dreptului Uniunii în scopul de a-l face mai lizibil şi mai accesibil cetăţeanului, oferindu-i astfel posibilităţi sporite de a face uz de drepturile specifice care îi sunt conferite.

   Dar acest obiectiv nu va putea fi atins atât timp cât va persista un număr mult prea mare de dispoziţii care, fiind modificate de nenumărate ori şi adeseori în mod substanţial, se găsesc dispersate parte în actul originar, parte în actele modificatoare ulterioare. Astfel, pentru a identifica dispoziţiile în vigoare, este necesară o muncă de cercetare şi de comparare a unui număr mare de acte.

   Prin urmare, claritatea şi transparenţa dreptului depind şi de codificarea legislaţiei adeseori modificată.

2. La 1 aprilie 1987, Comisia a dat instrucţiuni[1] serviciilor sale de a realiza codificarea tuturor actelor cel mai târziu după a zecea lor modificare, menţionând că este vorba despre o cerinţă minimală şi că, în vederea clarităţii şi a bunei înţelegeri a dispoziţiilor acestora, serviciile responsabile ar trebui să codifice textele la intervale şi mai scurte.

3. Concluziile preşedinţiei Consiliului European de la Edinburgh, din decembrie 1992, au confirmat aceste imperative[2,] subliniind importanţa codificării care asigură o securitate juridică în ceea ce priveşte dreptul aplicabil la un moment dat în legătură cu o problemă specifică.

   Codificarea trebuie realizată respectând cu stricteţe procedura normală de adoptare a actelor Uniunii.

   Întrucât nici o modificare de substanţă nu poate fi introdusă în actele care fac obiectul codificării, Parlamentul European, Consiliul şi Comisia au convenit, prin acordul interinstituţional din 20 decembrie 1994, că, în vederea adoptării rapide a actelor codificate, ar putea fi utilizată o procedură accelerată.

4. Obiectul prezentei propuneri este codificarea Regulamentului (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului, din 16 septembrie 2009 privind plăţile transfrontaliere în Comunitate şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001[3]. Noul regulament se substituie diverselor acte care îi sunt încorporate[4]; prezenta propunere păstrează în totalitate conţinutul actelor astfel codificate şi se limitează la a le regrupa, aducând numai modificările de formă cerute de însăşi operaţia de codificare.

5. Prezenta propunere de codificare a fost elaborată pe baza unei consolidări prealabile, în 24 de limbi oficiale, a textului Regulamentului (CE) nr. 924/2009 şi a actelor care l-au modificat, efectuată prin intermediul unui sistem informatic, de către Oficiul pentru Publicaţii al Uniunii Europene. În cazul articolelor renumerotate, corelaţia între vechea numerotare şi cea nouă este prezentată în tabelul de corespondenţă din anexa II la regulamentul codificat.

---

1 COM(87) 868 PV.

2 A se vedea anexa 3 din partea A a susmenţionatelor concluzii.

3 Înscrisă în programul legislativ pentru anul 2020.

4 A se vedea anexa I la prezenta propunere.

↓ 924/2009 (adaptat)

2020/0145 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

privind plăţile transfrontaliere ⌦ în Uniune ⌫ (text codificat)

(Text cu relevanţă pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere ⌦ Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene ⌫, în special articolul ⌦ 114 alineatul (1) ⌫,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naţionale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene[5],

având în vedere avizul Comitetului Economic şi Social European[6],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

↓

(1) Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului[7] a fost modificat de mai multe ori şi în mod substanţial[8]. Este necesar, din motive de claritate şi de raţionalizare, să se codifice respectivul regulament.

↓ 924/2009 considerentul 1 (adaptat)

(2) Este esenţial ca, pentru buna funcţionare a pieţei interne şi pentru facilitarea schimburilor comerciale transfrontaliere în cadrul ⌦ Uniunii ⌫, comisioanele pentru plăţile transfrontaliere în euro să fie identice cu cele pentru plăţile corespunzătoare dintr-un stat membru.

5 JO C […], […], p. […].

6 JO C […], […], p. […].

7 Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plăţile transfrontaliere în Comunitate şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001 (JO L 266, 9.10.2009, p. 11).

8 A se vedea anexa I.

↓ 924/2009 considerentul 5 (adaptat)

(3) Nu este recomandabil să se aplice principiul egalității comisioanelor pentru instrumentele de plată care se bazează preponderent sau exclusiv pe suport de hârtie, precum cecurile, deoarece, prin însăși natura lor, acestea nu pot fi prelucrate într-un mod la fel de eficient ca plățile electronice.

↓ 924/2009 considerentul 6 (adaptat)

(4) Principiul egalității comisioanelor ar trebui să se aplice plăților inițiate sau efectuate pe suport de hârtie sau în numerar care sunt prelucrate electronic pe parcursul etapelor de plată, cu excepția cecurilor, precum și tuturor comisioanelor legate direct sau indirect de o operațiune de plată, inclusiv comisioanelor pe care le presupune un contract. Din categoria comisioanelor indirecte fac parte comisioanele aplicate pentru constituirea unui ordin de plată permanent, comisioanele pentru efectuarea de plăți prin card de plată, de debit sau de credit, care ar trebui să fie aceleași și pentru plățile naționale, și pentru plățile transfrontaliere în cadrul ⌦ Uniunii ⌫.

↓ 924/2009 considerentul 7

(5) În vederea prevenirii fragmentării piețelor de plată, este oportun să se aplice principiul egalității comisioanelor. În acest scop, pentru fiecare categorie de operațiune de plată transfrontalieră ar trebui să fie identificată o plată națională care are caracteristici identice sau foarte similare cu plata transfrontalieră. Ar putea fi folosite, printre altele, următoarele criterii de identificare a plății naționale care corespund unei plăți transfrontaliere: canalul de inițiere, de executare și de finalizare a plății, gradul de automatizare, orice formă de garantare a plății, statutul clientului și relația cu prestatorul serviciilor de plată sau instrumentul de plată utilizat, astfel cum este definit la articolul 4 punctul (14) din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului[9]. Acest set de criterii nu ar trebui considerat exhaustiv.

↓ 924/2009 considerentul 8 (adaptat)

(6) Autoritățile competente ar trebui să emită orientări în vederea identificării plăților corespunzătoare, atunci când consideră că este necesar. Comisia, asistată, atunci când este cazul, de Comitetul de plăți ⌦ instituit în conformitate cu Articolul 85 alineatul (1) din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului[10] ⌫, ar trebui să ofere îndrumarea necesară și să acorde asistență autorităților competente.

[9] Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

[10] Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, 5.12.2007, p. 1).

↓ 2019/518 considerentul 4 (adaptat)

(7) Pentru a facilita funcționarea pieței interne și pentru ⌦ a se evita ⌫ inegalitățile dintre utilizatorii serviciilor de plată din zona euro și cei din statele membre care nu fac parte din zona euro în ceea ce privește plățile transfrontaliere în euro, este necesar să se asigure că comisioanele pentru plățile transfrontaliere în euro din interiorul Uniunii sunt aliniate cu cele pentru plățile naționale corespunzătoare efectuate în moneda națională a statului membru în care își are sediul prestatorul de servicii de plată al utilizatorului serviciilor de plată. Se consideră că un prestator de servicii de plată are sediul în statul membru în care își oferă serviciile utilizatorului serviciului de plată.

↓ 2019/518 considerentul 5 (adaptat)

(8) Comisioanele de conversie monetară reprezintă un cost semnificativ al plăților transfrontaliere atunci când sunt utilizate monede diferite în statul membru al plătitorului și în cel al beneficiarului plății. Articolul 45 din Directiva (UE) 2015/2366 impune transparența comisioanelor și a cursului de schimb utilizat, articolul 52 punctul 3 din directiva respectivă precizează cerințele de informare cu privire la operațiunile de plată care fac obiectul unui contract-cadru, iar articolul 59 alineatul (2) din directiva respectivă se referă la cerințele de informare pentru părțile care oferă servicii de conversie monetară la un bancomat (ATM) sau la punctul de vânzare. Este necesar ⌦ să se stabilească ⌫ măsuri suplimentare pentru a proteja consumatorii împotriva unor comisioane excesive pentru serviciile de conversie monetară și a asigura că consumatorii primesc informațiile de care au nevoie pentru a alege cea mai bună opțiune de conversie monetară.

↓ 2019/518 considerentul 6 (adaptat)

(9) Măsurile ⌦ respective ⌫ ar trebui să fie corespunzătoare, adecvate și eficiente din punctul de vedere al costurilor. În același timp, în situațiile în care plătitorul se confruntă cu opțiuni diferite de conversie monetară la un bancomat sau la punctul de vânzare, informațiile furnizate ar trebui să permită efectuarea unei comparații, pentru a-i permite plătitorului să facă o alegere în cunoștință de cauză.

↓ 2019/518 considerentul 7

(10) Pentru a asigura comparabilitatea, comisioanele de conversie monetară pentru toate plățile cu cardul ar trebui să fie exprimate în același mod, și anume ca un adaos procentual la cele mai recente rate de schimb valutar de referință euro disponibile, emise de Banca Centrală Europeană (BCE). Un adaos ar trebui să se bazeze pe o rată derivată din două rate de schimb ale BCE în cazul unei conversii între două monede din afara zonei euro.

↓ 2019/518 considerentul 8 (adaptat)

(11) În conformitate cu cerințele de informare generală cu privire la comisioanele de conversie monetară prevăzute în Directiva (UE) 2015/2366, prestatorii de servicii de conversie monetară trebuie să prezinte informațiile privind comisioanele lor de conversie monetară înainte de inițierea unei operațiuni de plată. Părțile care oferă servicii de conversie monetară la un bancomat sau la punctul de vânzare ar trebui să furnizeze informații privind comisioanele lor pentru astfel de servicii într-un mod clar și accesibil, de exemplu, prin afișarea comisioanelor la ghișeu sau digital pe terminal, sau pe ecran în cazul achizițiilor online. În plus față de informațiile menționate la articolul 59 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/2366, părțile respective ar trebui să furnizeze, înainte de inițierea plății, informații explicite privind suma care trebuie plătită beneficiarului plății în moneda utilizată de către beneficiar, precum și suma totală care urmează a fi plătită de către plătitor în moneda contului plătitorului. Suma de plată în moneda utilizată de către beneficiarul plății ar trebui să exprime prețul bunurilor ⌦ sau ⌫ serviciilor care urmează să fie achiziționate și ar putea fi afișată la finalizarea plății, mai degrabă decât pe terminalul de plată. Moneda utilizată de beneficiarul plății este, în general, moneda locală, dar, în conformitate cu principiul libertății contractuale, ar putea, în unele cazuri, să fie o altă monedă a Uniunii. Suma totală care trebuie plătită de plătitor în moneda contului plătitorului ar trebui să consiste din prețul bunurilor sau al serviciilor și comisioanele de conversie monetară. În plus, ambele sume ar trebui să fie documentate pe chitanță sau pe un alt suport durabil.

↓ 2019/518 considerentul 9

(12) În ceea ce privește articolul 59 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/2366, în cazul în care se oferă un serviciu de conversie monetară la un bancomat sau la punctul de vânzare, plătitorul ar trebui să aibă posibilitatea de a refuza acest serviciu și de a plăti în moneda utilizată de către beneficiar.

↓ 2019/518 considerentul 10

(13) Pentru a permite plătitorilor să compare comisioanele aferente opțiunilor de conversie monetară la un bancomat sau la punctul de vânzare, prestatorii de servicii de plată ai plătitorilor ar trebui nu numai să includă informații complet comparabile cu privire la comisioanele aplicabile conversiei monetare în termenii și condițiile contractului lor cadru, ci ar trebui, de asemenea, să facă publice informațiile respective pe o platformă electronică disponibilă pe scară largă și ușor accesibilă, în special pe site-ul lor pentru clienți, pe site-ul de accesare a serviciilor bancare de la domiciliu și pe aplicațiile lor de servicii bancare mobile, într-un mod ușor de înțeles și accesibil. Acest lucru ar permite crearea unor site-uri de comparare care să le permită consumatorilor să compare mai ușor prețurile atunci când călătoresc sau fac cumpărături în străinătate. În plus, prestatorii de servicii de plată ai plătitorilor ar trebui să le reamintească plătitorilor de comisioanele de conversie monetară aplicabile atunci când se efectuează o plată cu cardul în altă monedă, prin utilizarea unor canale de comunicare electronice disponibile pe scară largă și ușor accesibile, cum ar fi mesaje SMS, e-mailuri sau notificări prin intermediul aplicației bancare mobile a plătitorului. Prestatorii de

servicii de plată ar trebui să convină cu utilizatorii serviciilor de plată asupra canalului de comunicare electronic prin care vor furniza informațiile privind comisioanele de conversie monetară, luând în considerare modalitatea cea mai eficace de a ajunge la plătitor. Prestatorii de servicii de plată ar trebui să accepte, de asemenea, cereri din partea utilizatorilor serviciilor de plată de a refuza primirea mesajelor electronice care conțin informații privind comisioanele de conversie monetară.

↓ 2019/518 considerentul 11 (adaptat)

(14) Atenționările periodice sunt adecvate în situațiile în care plătitorul rămâne în străinătate pe perioade mai lungi de timp, de exemplu în cazul în care plătitorul este detașat sau studiază în străinătate sau în cazul în care plătitorul utilizează în mod regulat un card pentru achiziții online în moneda locală. Obligația de a furniza astfel de atenționări ar asigura o informare a plătitorului atunci când se iau în considerare diferitele opțiuni de conversie monetară.

↓ 924/2009 considerentul 9 (adaptat)

(15) Este important ca efectuarea plăților transfrontaliere să fie facilitată pentru prestatorii serviciilor de plată. În acest sens, ar trebui promovată standardizarea în ceea ce privește, în special, utilizarea ⌦ identificatorului internațional al ⌫ numărului de cont ⌦ de plăți ⌫ (IBAN) și a codului de identificare ⌦ comercială ⌫ (BIC). Prin urmare, este oportun ca utilizatorii serviciilor de plată să primească de la furnizorii de servicii de plată informații suficiente privind codurile IBAN și BIC pentru contul în cauză.

↓ 924/2009 considerentul 10 (adaptat)

(16) Pentru a garanta o furnizare continuă, în timp util și eficientă a statisticilor balanțelor de plăți ⌦ în cadrul spațiului unic de plăți în euro (SEPA) ⌫, este recomandat să se asigure în continuare colectarea datelor de plată disponibile imediat, precum IBAN, BIC și suma tranzacției sau a datelor de bază, cumulative privind plățile pentru diferite instrumente de plată, în cazul în care procesul de colectare nu întrerupe procesarea plăților automate și poate fi complet automatizat. Prezentul regulament nu afectează obligațiile de raportare legate de obiective politice diferite, cum ar fi prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului sau de scopuri fiscale.

↓ 924/2009 considerentul 14

(17) Autoritățile competente ar trebui să fie împuternicite în mod eficient să își poată îndeplini îndatoririle de monitorizare și să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că prestatorii de servicii de plată respectă prezentul regulament.

↓ 924/2009 considerentul 15 (adaptat)

(18) Pentru a asigura posibilitatea reparației în cazurile unei aplicări defectuoase a prezentului regulament, statele membre ar trebui să ⌦ prevadă ⌫ proceduri adecvate și eficiente de reclamație și de recurs, pentru soluționarea oricăror litigii între utilizatorul serviciului de plată și prestatorul său de servicii de plată. De asemenea, este important să se desemneze autorități competente și organisme extrajudiciare de reclamație și de recurs.

↓ 924/2009 considerentul 16 (adaptat)

(19) Este esențial să se asigure cooperarea activă a autorităților competente și a organismelor extrajudiciare de reclamație și de recurs din cadrul ⌦ Uniunii ⌫ pentru rezolvarea facilă și în timp util a litigiilor transfrontaliere prevăzute în prezentul regulament. Ar trebui să fie posibil ca o astfel de cooperare să ia forma unui schimb de informații cu privire la legislația sau la practica juridică din propria jurisdicție, a unui transfer sau a unei preluări a procedurilor de reclamație și de recurs, după caz.

↓ 924/2009 considerentul 17

(20) Este necesar ca statele membre să stabilească în legislația națională sancțiuni efective, proporționale și cu efect de descurajare în cazul nerespectării prezentului regulament.

↓ 924/2009 considerentul 18 (adaptat)

(21) Extinderea aplicării prezentului regulament la alte monede în afară de euro ar prezenta avantaje clare, în special din punctul de vedere al numărului de plăți acoperit. Pentru a permite statelor membre a căror monedă nu este euro să extindă aplicarea prezentului regulament la plățile transfrontaliere denominate în moneda lor națională, ar trebui prin urmare ⌦ prevăzută ⌫ o procedură de notificare.

↓ 2019/518 considerentul 12

(22) Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European, Consiliului, BCE și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea regulii de egalizare a costului plăților transfrontaliere în euro cu costul operațiunilor naționale în monedele naționale, precum și cu privire la eficacitatea cerințelor de informare privind conversia monetară prevăzute în prezentul regulament. De asemenea, Comisia ar trebui să analizeze și alte posibilități și fezabilitatea tehnică a acestor posibilități de extindere a regulii privind comisioanele egale la toate monedele Uniunii și de îmbunătățire în continuare a transparenței și a comparabilității comisioanelor de conversie monetară, precum și posibilitatea de a dezactiva și a activa opțiunea de a accepta conversia monetară de către alte părți decât prestatorul de servicii de plată al plătitorului.

↓ 924/2009 considerentul 22 (adaptat)

(23) Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi atinse în mod satisfăcător de statele membre, ⌦ dar ⌫, având în vedere amploarea ⌦ sau ⌫ efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul ⌦ Uniunii aceasta ⌫ poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul ⌦ privind Uniunea Europeană ⌫. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

↓ 924/2009

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

↓ 2019/518 art. 1. pct. 1 litera (a)

(1) Prezentul regulament stabilește reguli pentru plățile transfrontaliere și pentru transparența comisioanelor de conversie monetară în interiorul Uniunii.

↓ 924/2009

(2) Prezentul regulament se aplică plăților transfrontaliere, în conformitate cu dispozițiile Directivei (UE) 2015/2366, care sunt efectuate în euro sau în monedele oficiale naționale ale statelor membre care și-au notificat decizia de a extinde aplicarea prezentului regulament la moneda lor națională, în conformitate cu articolul 13.

↓ 2019/518 art. 1. pct. 1 litera (b)

În pofida primului paragraf din prezentul alineat, articolele 4 și 5 se aplică plăților naționale și transfrontaliere care sunt efectuate fie în euro, fie într-o monedă națională a unui stat membru diferită de euro și care presupun un serviciu de conversie monetară.

↓ 924/2009 (adaptat)

(3) Prezentul regulament nu se aplică plăților efectuate de prestatorii serviciilor de plată în nume propriu sau în numele altor prestatori de servicii de plată.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

(1) „plată transfrontalieră” înseamnă o operațiune de plată prelucrată electronic, inițiată de către un plătitor, de către sau printr-un beneficiar al plății, în cazul în care

prestatorul de servicii de plată al plătitorului și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății au sediul în state membre diferite;

(2) „plată națională” înseamnă o operațiune de plată prelucrată electronic, inițiată de către un plătitor, de către sau printr-un beneficiar al plății, în cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății au sediul în același stat membru;

(3) „plătitor” înseamnă persoana fizică sau juridică care este titularul unui cont de plăți și care autorizează un ordin de plată din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu este vorba de un cont de plăți, persoana fizică sau juridică care dă un ordin de plată;

(4) „beneficiar al plății” înseamnă persoana fizică sau juridică care este destinatarul vizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată;

(5) „prestator de servicii de plată” înseamnă oricare dintre categoriile de persoane juridice menționate la articolul 1 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/2366, precum și persoanele fizice sau juridice menționate la articolul 32 din respectiva directivă, fiind excluse acele instituții enumerate la articolul 2 alineatul (5) punctele (4)-(23) din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului[11] care beneficiază de o derogare din partea unui stat membru exercitată în temeiul articolului 2 alineatul (5) din Directiva (UE) 2015/2366;

(6) „utilizator al serviciilor de plată” înseamnă persoana fizică sau juridică care folosește un serviciu de plată în calitate de plătitor, de beneficiar al plății sau în ambele calități;

(7) „operațiune de plată” înseamnă acțiunea, inițiată de un plătitor sau de către sau printr-un beneficiar al plății, de a plasa, transfera sau retrage fonduri, indiferent de eventualele obligații subiacente existente între plătitor și beneficiarul plății;

(8) „ordin de plată” înseamnă orice dispoziție a plătitorului sau a beneficiarului plății către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei operațiuni de plată;

↓ 2019/518 art. 1. pct. 2

(9) „comision” înseamnă orice sumă percepută utilizatorului de servicii de plată de către un prestator de servicii de plată care este legată în mod direct sau indirect de o operațiune de plată, orice sumă percepută utilizatorului de servicii de plată de către un prestator de servicii de plată sau de către o parte care furnizează servicii de conversie monetară în conformitate cu articolul 59 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/2366 pentru un serviciu de conversie monetară sau o combinație a acestora;

---

[11] Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

↓ 260/2012 art. 17. pct. 1

(10) „fonduri” înseamnă bancnote și monede, monedă scripturală și bani electronici, astfel cum sunt definiți la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului[12];

↓ 924/2009

(11) „consumator” înseamnă orice persoană fizică care acționează în scopuri altele decât activitățile sale comerciale sau profesionale;

(12) „microîntreprindere” înseamnă o întreprindere care, la momentul încheierii contractului de servicii de plată, este o întreprindere, astfel cum este definită la articolul 1 și articolul 2 alineatele (1) și (3) din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei[13];

(13) „comision interschimb” înseamnă un comision plătit între prestatorul de servicii de plată al plătitorului și cel al beneficiarului pentru fiecare operațiune de debitare directă;

(14) „debitare directă” înseamnă un serviciu de plată pentru debitarea contului de plăți al plătitorului, în cazul în care o operațiune de plată este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțământului acordat de către plătitor beneficiarului plății, prestatorului de servicii de plată al plătitorului sau propriului prestator de servicii de plată al beneficiarului plății;

(15) „schemă de debitare directă” înseamnă un set comun de norme, practici și standarde convenite între prestatorii de servicii de plată pentru efectuarea operațiunilor de debitare directă.

Articolul 3

Comisioane pentru plățile transfrontaliere și plățile naționale corespunzătoare

↓ 2019/518 art. 1. pct. 3 litera (a)

(1) Comisioanele percepute de un prestator de servicii de plată de la un utilizator de servicii de plată pentru plățile transfrontaliere în euro sunt identice cu comisioanele percepute de acel prestator de servicii de plată pentru plățile naționale corespunzătoare de aceeași valoare efectuate în moneda națională a statului membru în care își are sediul prestatorul de servicii de plată al utilizatorului serviciului de plată.

↓ 2019/518 art. 1. pct. 3 litera (b)

(2) Comisioanele percepute de un prestator de servicii de plată de la un utilizator de servicii de plată pentru plățile transfrontaliere în moneda națională a unui stat membru care a notificat

[12] Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

[13] Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

decizia sa de a extinde aplicarea prezentului regulament la moneda sa națională în conformitate cu articolul 13 sunt identice cu comisioanele percepute de acel prestator de servicii de plată de la utilizatorii de servicii de plată pentru plățile naționale corespunzătoare de aceeași valoare efectuate în aceeași monedă.

↓ 924/2009

(3) La evaluarea nivelului comisioanelor pentru o plată transfrontalieră, în scopul respectării dispozițiilor de la alineatul (1), prestatorul serviciilor de plată identifică plata națională corespunzătoare.

Autoritățile competente emit orientări în vederea identificării plăților naționale corespunzătoare atunci când consideră că este necesar. Autoritățile competente cooperează în mod activ în cadrul Comitetului de plăți instituit în conformitate cu articolul 85 alineatul (1) din Directiva 2007/64/CE pentru a asigura consecvența orientărilor în ceea ce privește plățile naționale corespunzătoare.

↓ 2019/518 art. 1. pct. 3 litera (d)

(4) Alineatele (1) și (2) nu se aplică comisioanelor de conversie monetară.

↓ 2019/518 art. 1. pct. 4

Articolul 4

Comisioanele de conversie monetară privind operațiunile cu cardul

(1) În ceea ce privește cerințele de informare cu privire la comisioanele de conversie monetară și cursul de schimb aplicabil, astfel cum se prevede la articolul 45 alineatul (1), articolul 52 punctul 3 și articolul 59 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/2366, prestatorii de servicii de plată și părțile care furnizează servicii de conversie monetară la un bancomat (ATM) sau la punctul de vânzare, astfel cum se menționează la articolul 59 alineatul (2) din directiva respectivă, exprimă comisioanele totale de conversie monetară ca adaos procentual la cele mai recente rate de schimb valutar de referință euro disponibile, emise de Banca Centrală Europeană (BCE). Respectivul adaos este comunicat plătitorului înainte de inițierea operațiunii de plată.

(2) De asemenea, prestatorii de servicii de plată fac publice, într-o manieră ușor de înțeles și ușor accesibilă, adaosurile menționate la alineatul (1), pe o platformă electronică disponibilă pe scară largă și ușor accesibilă.

(3) În plus față de informațiile menționate la alineatul (1), înainte de inițierea operațiunii de plată, o parte care furnizează un serviciu de conversie monetară la un bancomat sau la punctul de vânzare furnizează plătitorului următoarele informații:

(a) suma care urmează să fie plătită beneficiarului în moneda utilizată de către beneficiarul plății;

(b) suma care urmează să fie plătită beneficiarului în moneda contului plătitorului.

(4) O parte care furnizează servicii de conversie monetară la un bancomat sau la punctul de vânzare afișează în mod clar informațiile menționate la alineatul (1) la bancomat sau la punctul de vânzare. Înainte de inițierea operațiunii de plată, partea respectivă informează, de asemenea, plătitorul cu privire la posibilitatea de a plăti în moneda utilizată de beneficiarul

plății, conversia monetară fiind efectuată ulterior de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului. De asemenea, informațiile menționate la alineatele (1) și (3) sunt puse la dispoziția plătitorului pe un suport durabil, după inițierea operațiunii de plată.

(5) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului transmite plătitorului, pentru fiecare card de plată care a fost emis către plătitor de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului și care este asociat aceluiași cont, un mesaj electronic conținând informațiile menționate la alineatul (1), fără întârzieri nejustificate după ce prestatorul de servicii de plată al plătitorului primește un ordin de plată pentru o retragere de numerar la un bancomat sau o plată la punctul de vânzare care este exprimată în orice monedă din Uniune diferită de moneda contului plătitorului.

Fără a aduce atingere primului paragraf, un astfel de mesaj este trimis în fiecare lună în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului primește de la plătitor un ordin de plată exprimat în aceeași monedă.

(6) Prestatorul de servicii de plată convine cu utilizatorul serviciilor de plată asupra unui canal sau a unor canale de comunicare electronice disponibile pe scară largă și ușor accesibile, prin care prestatorul de servicii de plată va trimite mesajul menționat la alineatul (5).

Prestatorul de servicii de plată oferă utilizatorilor de servicii de plată posibilitatea de a renunța la primirea mesajelor electronice menționate la alineatul (5).

Prestatorul de servicii de plată și utilizatorul serviciilor de plată pot conveni ca alineatul (5) și prezentul alineat să nu se aplice integral sau parțial atunci când utilizatorul serviciilor de plată nu este un consumator.

(7) Informațiile menționate la prezentul articol sunt prezentate gratuit și într-un mod neutru și inteligibil.

↓ 2019/518 art. 1. pct. 5

Articolul 5

Comisioanele de conversie monetară privind transferurile-credit

(1) Atunci când un serviciu de conversie monetară este oferit de prestatorul de servicii de plată al plătitorului în legătură cu un transfer-credit, astfel cum este definit la articolul 4 punctul 24 din Directiva (UE) 2015/2366, care este inițiat online direct, utilizând site-ul sau aplicația de servicii bancare prin telefonul mobil a prestatorului de servicii de plată, prestatorul de servicii de plată informează plătitorul, cu privire la articolul 45 alineatul (1) și la articolul 52 punctul 3 din directiva respectivă, într-un mod clar, neutru și ușor de înțeles, cu privire la comisioanele estimate pentru serviciile de conversie monetară aplicabile transferului-credit.

(2) Înainte de inițierea unei operațiuni de plată, prestatorul de servicii de plată comunică plătitorului, într-un mod clar, neutru și ușor de înțeles, valoarea totală estimată a transferului-credit în moneda contului plătitorului, inclusiv orice comision de operațiune și orice comisioane de conversie monetară. Prestatorul de servicii de plată comunică, de asemenea, suma estimată care urmează să fie transferată beneficiarului plății în moneda utilizată de beneficiar.

↓ 924/2009 (adaptat)

Articolul 6

Măsuri pentru facilitarea automatizării **plăților**

(1) Dacă este cazul, prestatorul serviciilor de plată comunică utilizatorului serviciilor de plată ⌦ identificatorul internațional al numărului de cont de plăți ⌫ (codul IBAN) al utilizatorului serviciilor de plată și codul ⌦ de identificare comercială ⌫ (codul BIC) al prestatorului serviciilor de plată.

În plus, dacă este cazul, prestatorul serviciilor de plată indică codul IBAN al utilizatorului serviciilor de plată și codul BIC al prestatorului serviciilor de plată în extrasele de cont sau într-o anexă la acestea.

Prestatorul serviciilor de plată furnizează informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat utilizatorului serviciilor de plată fără plata unor comisioane.

↓ 260/2012 art. 17. pct. 3 litera (b) (adaptat)

(2) Prestatorul serviciilor de plată poate aplica utilizatorului serviciilor de plată comisioane suplimentare față de cele aplicate în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) în cazul în care utilizatorul în cauză dă instrucțiuni prestatorului de servicii de plată să efectueze ⌦ o ⌫ operațiune de plată transfrontalieră fără a comunica IBAN-ul și, atunci când este cazul și se cere în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului[14], BIC-ul corespunzător ale contului de plăți din celălalt stat membru. Aceste comisioane sunt adecvate și reflectă costurile respective. Ele sunt convenite între prestatorul serviciilor de plată și utilizatorul serviciilor de plată. Prestatorul serviciilor de plată informează utilizatorul serviciilor de plată cu privire la cuantumul comisioanelor suplimentare în timp util, înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să fie supus obligațiilor care decurg dintr-un astfel de acord.

↓ 924/2009 (adaptat)

(3) Dacă este cazul cu privire la natura operațiunii de plată în cauză, un furnizor de bunuri și servicii care acceptă plățile acoperite de prezentul regulament comunică clienților săi codul său IBAN și codul BIC al prestatorului său de servicii de plată pentru toate facturările de bunuri și servicii în ⌦ Uniune ⌫.

[14] Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).

Articolul 7

Obligațiile de raportare a balanțelor de plăți

↓ 260/2012 art. 17. pct. 4 (adaptat)

(1) Statele membre ⌦ nu trebuie să prevadă ⌫ obligații naționale de raportare pe bază de decontări ale prestatorilor serviciilor de plată pentru statistica balanțelor de plăți aferente operațiunilor de plată ale clienților lor.

↓ 924/2009 (adaptat)

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), statele membre pot să colecteze date cumulative sau alte informații relevante disponibile imediat, cu condiția ca această colectare să nu aibă niciun impact asupra procesării automatizate a plăților și să poată fi automatizată complet de către prestatorii serviciilor de plată.

↓ 924/2009 (adaptat)

Articolul 8

Autorități competente

Statele membre desemnează autoritățile competente responsabile cu asigurarea respectării prezentului regulament.

Statele membre informează. fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare care are legătură cu autoritățile ⌦ competente notificate în conformitate cu articolul 9 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 942/2009 ⌫.

Statele membre solicită autorităților competente să monitorizeze în mod eficient conformitatea cu prezentul regulament și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea acestuia.

Articolul 9

Proceduri de reclamație pentru presupuse încălcări ale prezentului regulament

(1) Statele membre ⌦ prevăd ⌫ proceduri care permit utilizatorilor serviciilor de plată și altor părți interesate să depună reclamații la autoritățile competente cu privire la presupuse încălcări ale prezentului regulament de către prestatori ai serviciilor de plată.

(2) Dacă este cazul și fără a aduce atingere dreptului de a deferi o cauză justiției în conformitate cu dreptul național procedural, autoritățile competente informează partea care a formulat reclamația despre existența procedurilor extrajudiciare de reclamație și de recurs ⌦ prevăzute la ⌫ articolul 10.

Articolul 10

Proceduri extrajudiciare de reclamație și de recurs

(1) Statele membre ⌦ prevăd ⌫ proceduri extrajudiciare adecvate și eficace de reclamație și de recurs în vederea soluționării litigiilor în legătură cu drepturile și obligațiile ce decurg din

prezentul regulament între utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii lor de servicii de plată. În acest sens, statele membre desemnează organismele ⌦ competente ⌫.

(2) Statele membre informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare care are legătură cu organismele ⌦ notificate în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 924/2009 ⌫.

(3) Statele membre pot prevedea ca prezentul articol să se aplice numai utilizatorilor serviciilor de plată care au calitatea de consumatori sau de microîntreprinderi. În acest caz, statele membre informează Comisia în consecință.

Articolul 11

Cooperarea transfrontalieră

Autoritățile competente și organismele responsabile pentru procedurile extrajudiciare de reclamație și de recurs din diferite state membre, menționate în articolele 8 și 10, cooperează activ și cu promptitudine pentru soluționarea litigiilor transfrontaliere. Statele membre asigură existența unei astfel de cooperări.

Articolul 12

Sancțiuni

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt aplicate. ⌦ Aceste ⌫ sancțiuni trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre informează Comisia fără întârziere cu privire la orice modificare adusă ⌦ normelor și măsurilor notificate în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 924/2009 ⌫.

Articolul 13

Aplicarea la alte monede decât euro

Un stat membru a cărui monedă nu este euro și care decide să extindă aplicarea prezentului regulament, la moneda sa națională informează Comisia în consecință. Notificarea respectivă este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Extinderea aplicării prezentului regulament intră în vigoare la 14 zile de la publicarea menționată.

↓ 2019/518 art. 1. pct. 6 (adaptat)

Articolul 14

Revizuire

(1) Până la 19 aprilie 2022, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, BCE și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea și impactul prezentului regulament, care va cuprinde, în special:

(a) o evaluare a modului în care prestatorii de servicii de plată aplică articolul 3 din prezentul regulament;

(b) o evaluare a evoluției volumelor și comisioanelor pentru plățile naționale și transfrontaliere efectuate în monedele naționale ale statelor membre și în euro de la

⌦ data adoptării ⌫ Regulamentului (UE) 2019/518 al Parlamentului European și al Consiliului[15], ⌦ și anume 19 martie 2019 ⌫;

(c) o evaluare a impactului articolului 3 din prezentul regulament asupra evoluției comisioanelor de conversie monetară și a altor taxe legate de serviciile de plată, atât pentru plătitori, cât și pentru beneficiarii plății;

(d) o evaluare a impactului estimat al modificării articolului 3 alineatul (1) din prezentul regulament, pentru a acoperi toate monedele statelor membre;

(e) o evaluare a modului în care prestatorii de servicii de conversie monetară aplică cerințele în materie de informații prevăzute la articolele 4 și 5 din prezentul regulament și legislația națională de punere în aplicare a articolului 45 alineatul (1), a articolului 52 punctul 3 și a articolului 59 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/2366, precum și privind măsura în care aceste norme au îmbunătățit transparența comisioanelor de conversie monetară;

(f) o evaluare a măsurii în care prestatorii de servicii de conversie monetară s-au confruntat, dacă este cazul, cu dificultăți în aplicarea practică a articolelor 4și 5 din prezentul regulament și a legislației naționale de punere în aplicare a articolului 45 alineatul (1), a articolului 52 punctul 3 și a articolului 59 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/2366;

(g) o analiză costuri-beneficii a canalelor și a tehnologiilor de comunicare care sunt utilizate de către prestatorii de servicii de conversie monetară sau care sunt disponibile pentru aceștia și care poate îmbunătăți în continuare transparența comisioanelor de conversie monetară, inclusiv o evaluare a existenței anumitor canale pe care prestatorii de servicii de plată ar trebui să fie obligați să le ofere pentru transmiterea informațiilor menționate la articolul 4; analiza respectivă include, de asemenea, o evaluare a fezabilității tehnice a comunicării simultane a informațiilor prevăzute la articolul 4 alineatele (1) și (3) din prezentul regulament, înainte de inițierea fiecărei operațiuni, pentru toate opțiunile de conversie monetară disponibile la un bancomat sau la punctul de vânzare;

(h) o analiză cost-beneficiu a introducerii posibilității ca plătitorii să blocheze opțiunea de conversie monetară oferită de o altă parte decât prestatorul de servicii de plată al plătitorului la un bancomat sau la punctul de vânzare și să își schimbe preferințele în această privință;

(i) o analiză cost-beneficiu a introducerii unei cerințe pentru prestatorul de servicii de plată al plătitorului de a aplica, în momentul în care furnizează servicii de conversie monetară în legătură cu o operațiune de plată individuală, rata de conversie monetară aplicabilă în momentul inițierii operațiunii la compensarea și decontarea operațiunii.

(2) Raportul menționat la alineatul (1) acoperă cel puțin perioada cuprinsă între 15 decembrie 2019 și 19 octombrie 2021. Acesta ia în considerare particularitățile diferitelor operațiuni de plată, identificând, în special, operațiunile inițiate la un bancomat și la punctul de vânzare.

În vederea pregătirii raportului său, Comisia poate utiliza datele colectate de statele membre în legătură cu alineatul (1).

[15] Regulamentul (UE) 2019/518 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 în ceea ce privește anumite comisioane pentru plățile transfrontaliere efectuate în interiorul Uniunii și comisioanele de conversie (JO L 91, 29.3.2019, p. 36).

↓ 924/2009 (adaptat)

Articolul 15

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. ⌦ 924/2009 ⌫ se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament ⌦ și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II ⌫.

Articolul 16

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare ⌦ la 20 aprilie 2021 ⌫.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președintele	*Președintele*